
Korzkiew, st. 1, gm. Zielonki, woj. małopolskie, AZP 100-56

Informator Archeologiczny : badania 33, 175-176

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Klonówka, st. 46, gm. Starogard Gdański, woj. pomorskie, AZP 19-44/22 – patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

KŁOSÓW, st. 7, gm. Wiązów, woj. dolnośląskie, AZP 86-31/35

- Mielerz (?) późne średniowiecze – okres nowożytny

Badania prowadził dr Leszek Żygadło (Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział Wrocław) pod merytorycznym kierunkiem prof. dr. hab. Bogusława Gedigi. Pracami w terenie kierował mgr Tomasz Gralak. Prace finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad.

Stanowisko zostało odkryte w październiku 1999 roku podczas obserwacji archeologicznych prowadzonych w trakcie prac ziemnych wykonywanych na kilometrze 189+200 budowanej autostrady A4. Mgr Edward Drużyłowski, prowadzący nadzór, natrafił na obiekt archeologiczny, w pobliżu którego odkrył fragment dna naczynia glinianego barwy kremowej, toczzonego na kole garncarskim, o chronologii określonej na późne średniowiecze – okres nowożytny. O odkryciu niezwłocznie powiadomiono WKZ we Wrocławiu oraz wykonawcę robót drogowych. Ratownicze badania archeologiczne na nowo odkrytym stanowisku wykonano w dniach 10-11 października 1999 roku.

Z obiektu wyeksplorowano liczne kamienie noszące ślady działania wysokiej temperatury oraz węgle drzewne. Była to prawdopodobnie jama o charakterze przetwórczo-produkcyjnym, w typie mielerza. W bezpośrednim sąsiedztwie obiektu przebadano obszar o powierzchni 4 arów. Nie natrafiono na kolejne obiekty ani znaleziska zabytków ruchomych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, Oddział we Wrocławiu, i są w trakcie opracowania.

Nie planuje się prowadzenia dalszych badań.

Kolonia Chabielice, st. 11, gm. Szewców, woj. łódzkie – patrz: wczesna epoka żelaza

Koprzywnica, st. 111, gm. *loco*, woj. świętokrzyskie, AZP 91-72/318 – patrz: wczesne średniowiecze

KORZKIEW, st. 1, gm. Zielonki, woj. małopolskie, AZP 100-56

- zamek (XIV-XVII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od lutego do listopada przez mgr. Mariana Myszkę (autor sprawozdania, Pracownia Archeologiczna). Finansowane przez Donimirski Pałac Pugetów Business Center w Krakowie. Piąty sezon badań. Przebadano powierzchnię około 90 m².

Celem badań na terenie zamku w Korzkwi było rozpoznanie i zadokumentowanie stratygrafii nawarstwień w wykopach budowlanych na dziedzińcu oraz w wykopach instalacyjnych po południowej stronie zamku. Prace ziemne koncentrowały się w zachodniej części dziedzińca, w miejscu nieistniejącego budynku gospodarczego. Stwierdzono, że występują w tej części zamku tylko warstwy nasypowe, zawierające ceramikę z XVII wieku. Prawdopodobnie w trakcie budowy obiektu gospodarczego nastąpiła niwelacja terenu, która spowodowała zniszczenie starszych nawarstwień.

Po południowej stronie zamku nawarstwienia kulturowe występują tylko na długości kilku metrów. Pochodzą z nich zabytki ceramiczne z XVII wieku. Przy południowej ścianie budynku bramnego zalegały nad calcem warstewki zaprawy wapiennej, które są śladem rozbudowy bramy zamkowej.

Stratygrafia stanowiska została zniszczona podczas prac budowlanych w XVII wieku, a następnie podczas prac badawczych i zabezpieczających w latach 1968-1970. Prace ziemne towarzyszące prowadzonej aktualnie odbudowie zamku powodują nieomal całkowite zniszczenie stratygrafii.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.
Badania będą kontynuowane.

KOSTRZYN N. ODRĄ, st. 1, gm. Gorzów Wlkp., woj. lubuskie, AZP 48-6/1

- kościół farny NMP – późne średniowiecze

Wykopaliskowe badania archeologiczno-architektoniczne, przeprowadzone w terminie od 15 października do 30 listopada przez mgr. Eugeniusza Wilgockiego (R.W.G. Sp. z o.o. w Szczecinie). Finansowane przez Euroregion Pro Europa Viadrina – Fundusz Phare CBC. Czwarty sezon badań. Przebadano powierzchnię 90 m².

W programie badań było:

- wytyczenie wykopów w obrębie wnętrza kościoła, przede wszystkim w części wschodniej krypty podołtarzowej oraz na wysokości krypty centralnej na osi północ-południe;
- założenie wykopu po zewnętrznej stronie kościoła celem zlokalizowania przypór wskazujących na charakter rozplanowania kościoła;
- dokumentacja zarejestrowanej sytuacji wraz z eksploracją nawarstwień oraz analizą archeologiczną i architektoniczną relikwów murowanych;
- wytyczenie siatki arowej dla obszaru kościoła wraz z otoczeniem.

Wytyczono 3 wykopy.

Wykop nr 11 przecinał w całości nawę kościoła. W jego obrębie zarejestrowano kilkuwarstwowy układ stratygraficzny, elementy architektoniczne związane z kilkoma etapami przebudowy kościoła, murowane krypty grobowe i groby płaskie. Odkryto 6 pochówków wziemnych w układzie rzędomym, częściowo ze śladami trumien. Szkielety o różnym stopniu zachowania zorientowane były po osi wschód-zachód. Groby te stanowią część starszego cmentarza przykościelnego starszego kościoła, datowane ogólnie materiałem ceramicznym na wiek XV. Odślonięto też trzy krypty murowane (6-8). W krypcie nr 6 znajdował się miedziany sarkofag na kulistych nóżkach, zdobiony złoceniami i datowany na podstawie inskrypcji na rok 1713. Zawierał materiał szkieletowy ekshumacyjny. W krypcie nr 7 znajdowało się 5 dębowych trumien z metalowymi okuciami ustawionych w dwóch poziomach na osi wschód-zachód. Wstępna analiza wykazała, że są to pochówki czwórki dzieci, w tym niemowlęcia oraz jednej osoby dorosłej. W trumnach dzieci zachowały się ubiory w postaci sukienek, czapeczek, wianka i bucików oraz poduszek, na których spoczywały głowy. Kształt trumien, formy okuć, krój ubiorów pozwalają datować te pochówki na schyłek XVII i początek XVIII wieku. Kolejna krypta nr 8 zawierała także kilka trumien, jednak w uzgodnieniu z WKZ w Gorzowie nie dokonano jej eksploracji i została zamurowana.

Wykop nr 12 zlokalizowany był przy północnej ścianie kościoła, po stronie zewnętrznej. Odkryto w nim relikty kruchty, dwóch przypór zewnętrznych, nowożytną kryptę zewnętrzną, mur o niewyjaśnionej funkcji oraz jamę grobową naruszoną przez mur.

Kontynuowano badania w krypcie nr 1 (wykop 1) w pomieszczeniu 2. W warstwach zasypiskowych odkryto wierzchnią płytę z sarkofagu Katarzyny Brunszwickiej z 1584 r., żony Jana Kostrzyńskiego, oraz fragmenty innych cynowych sarkofagów, okucia ozdobne, fragmenty epitafiów etc.

Z badań w IV sezonie uzyskano oprócz metalowych sarkofagów i trumien drewnianych materiał ruchomy w postaci fragmentów okuć metalowych, pochwę szpady (we fragmentach) i inne przedmioty metalowe oraz elementy ubiorów: sukienki, czapeczki, buciki, a także ceramikę (od XIII w. do współczesności), fragmenty kaffli i naczyń szklanych.

Pozostałe relikty kościoła kryją pod ziemią liczny zespół krypt grobowych wewnątrz kościoła, jak również nie mniej liczną grupę na zewnątrz. Usytuowanie kościoła farnego na terenie starego miasta (Twierdza Kostrzyńska) nieużytkowanego od czasów II wojny światowej, rozpoczęty już proces od-